

סוגיא ב'

כבוד הבריות (#3)

ה. עבירה בשוגג של אחרים

גמ' יט: ["אמר רב יהודה... כבוד לרב"]¹

גמ' מנחות לז: ["רבינא הוה קא אזיל..."] - לח. [עד סוף הפרק], רש"י שם

רא"ש מסכת נדה (הלכות כלאי בגדים סימן ו')²

תרומת הדשן (סימן רפ"ה)³

רמב"ם הל' כלאים (י"כ"ט) [עד "... המפורש בתורה"], רדב"ז שם (ד"ה הרואה כלאים) [עד "... על חבירו"]

שו"ע יו"ד (ש"ג:א), ורמ"א שם

רמ"א יו"ד (שע"ב:א) [עד "... גדול כבוד הבריות"]

רא"ש מסכת נדה הלכות כלאי בגדים סימן ו'

אי נמי בכלאים דאורייתא ודאי המוצא כלאים בבגדו אין חכמה ואין תבונה לנגד השם וצריך לפושטו אפילו בשוק אבל אם אדם רואה כלאים בבגדי חבריו והלובש כלאים אינו יודע אין לומר לו בשוק עד שיגיע לביתו דמשום כבוד הבריות ישתוק ולא יפרישנו משוגג.

תרומת הדשן סימן רפה

שאלה: כהן שוכב על מטתו ופשט כל בגדיו כדרך העולם, ופתאום קראו לו ואמרו אחד מת באהל, צריך הוא לקפוץ ערום ממש ולרוץ חוץ לאהל כדי שלא ישהה בטומאה, או שרי משום כבוד הבריות לשהות באהל עד אשר ילבוש מקצת בגדים?

תשובה: יראה דמשום כבוד הבריות לא נעשה שום איסור דאורייתא, כדאיתא בהדיא בגמרא פ' מי שמתו / ברכות יט ע"ב / ושיהוי בטומאת אהל המת לכהן איסור דאורייתא, כדאיתא בהדיא בסמ"ג וכדמוכח נמי באשירי פ"ב דכתובות. אמנם אותם שקוראים לכהן לקום ולצאת יזהרו בתחילה שלא יגידו לו מיד שיש מת באהל, אלא יקראו לו בסתם לקום ולצאת אליהם וכשילבוש יגידו לו, ובדרך זה שרי משום כבוד הבריות. ואף על פי שמניחים אותו שוהה בטומאה הואיל והוא לא ידע ושוגג הוא שרי.

¹ Pay careful attention to the לשון הגמרא, is it referring only to a person who realizes he is violating the aveirah himself or to a person who realizes that someone else is violating the aveirah, perhaps only בשוגג?

² See below

³ See below